

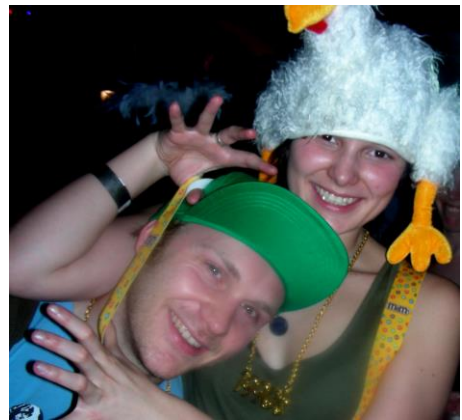
De 21^e eeuw loves Ray en Anita

Bijna was het voormalige grootste exportproduct van Nederland in het eerste decennium van de 21^e eeuw in de vergetelheid geraakt. Anita zong alleen nog solo oude 2Unlimited-krakers op diverse partijtjes, en Ray, die zagen we af en toe bij de Chinees in Amsterdam-Zuid. Eerlijk gezegd maakten ons een beetje zorgen om Ray en Anita. Het onafscheidelijke duo dat in de jaren '90 de wereld aan hun voeten had liggen met hits als 'Tribal Dance' en 'No Limits', hoort zichzelf niet alleen terug te vinden in de kleedkamer van de Lelystad Venue of de wachtkamer van onze afhaalchinees. En de locatie waar het reünieconcert *I love the '90* gestalte zou krijgen, sprak ook al niet tot de verbeelding: een evenementenhal te Hasselt.

Bij binnenkomst rond middernacht blijkt dat we Gala ('Freed from desire') al hebben gemist. Of dit optreden wat te maken heeft met de timide sfeer in de hal, durven wij niet te stellen, maar het publiek lijkt nog niet klaar te zijn voor 2Unlimited. Een gedeelte van het publiek is nog druk bezig met andere dingen. Een Vlaams-sprekende Ier is bijvoorbeeld op zoek naar Britten om in elkaar te slaan. Ondanks ons Ollandse accent staat hij erop onze paspoorten in te zien, pas daarna verdwijnt de dreiging van een kloppartij. Even verderop heeft een meisje een paaskip op haar hoofd. Haar ex-vriend heeft een bijpassend groen petje opgezet, maar desondanks wil het meisje met de paaskip hem niet terug.

Dan komen Ray en Anita het podium op. Meteen staan alle neuzen weer dezelfde kant op. Hoe dichter we bij het podium komen, des te groter het aantal blote buiken dat tegen ons aan klotst. In deze deinende vleesmassa zien we onze jeugdhelden performen als nooit tevoren. Of eigenlijk als altijd tevoren. Ray maakt ouderwets boksbewegingen in de lucht, en Anita heeft als vanouds een rokje aan waarbij het vanuit alle hoeken moeilijk is om niet haar billen te zien. Er wordt gesprongen. 'Kennen jullie deze nog?' vraagt Ray. Kennen? Man, alsof je tien jaar lang niet weg bent geweest met 'boemskidiboemskidiboemskidiboem, take it out and to the maximum.' De handjes gaan de lucht in.

En dan óns moment, midden in een van Ray's praatjes tussen de plaatjes. Plotseling kijkt hij ons aan, waarschijnlijk aangetrokken door onze liefdesverklaring 'Ray, we love you, Ray!' Ray kijkt.

Knikt. En zegt: 'You guys must be British, right?' Onze 'We kennen je van de Chinees, Ray' gaat verloren in de intro van de 'Tribal Dance'. Maar we zijn gelukkig. Want Ray is gelukkig. Hoewel hij en Anita in elk interview hebben benadrukt dat dit geen begin is van een comeback, weet iedereen op dat moment wel beter. Anita danst, glimt. Ray springt en bokst nog een keer in de lucht, waarbij hij dit keer even zijn rechterknie optilt.

De aftocht is groots. Hasselt kolkt. Dat we vervolgens vier uur lang met de mindere goden van de jaren '90 zitten opgezadeld, kan niemand wat schelen. De wederopstanding van Ray en Anita is een feit. Op naar nieuwe cd's en royalty's. Weg met schnabbels op feestjes en partijtjes. Vaarwel bami pangang met saté, welkom champagne met kaviaar.